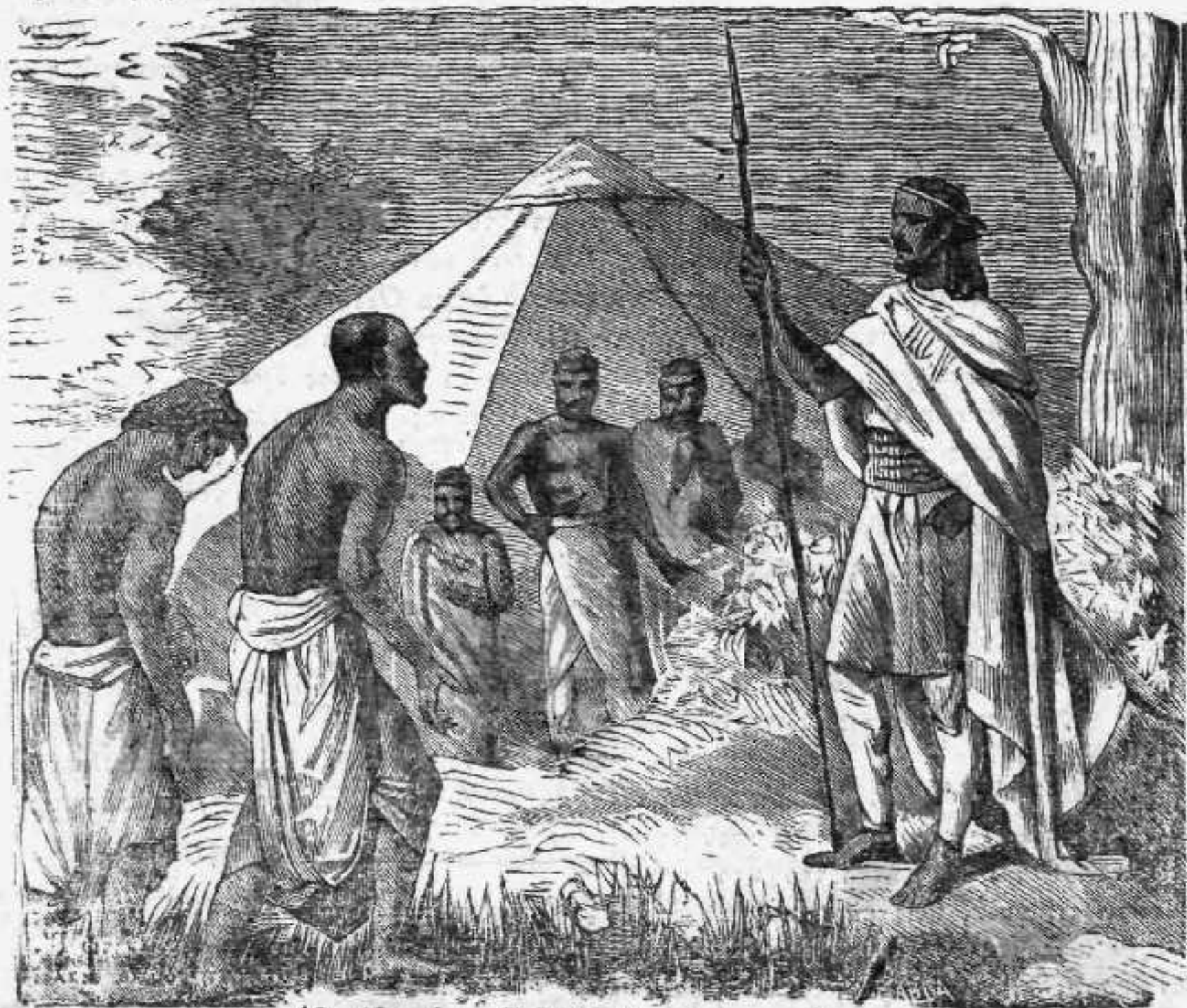


Ἀβυσσινίαν. Ὁ Θεόδωρος τὸν ὑπεδέχθη εἰς ἰδιαιτέρον μυστικὸν δωμάτιον· ὁ πατριάρχης ἤρχισεν ἀφηγούμενος αὐτῷ τὴν αἰτίαν τῆς ἐλεύσεώς του, πλὴν μὲ τρόπον αὐθεντικὸν καὶ τρόπον τινὰ ὡς κύριος. Ὁ Θεόδωρος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν μὲ τοσοῦτον σαρκασμὸν καὶ μὲ τοιαύτην περιφρόνησιν, ὥστε ὁ πατριάρχης ὀργισθεὶς ἐξέφερε κατ' αὐτοῦ τὴν κατάραν τῆς ἐκκλησίας. Πλὴν ὁ Θεόδωρος μὲ τὴν μεγαλητέραν ἀπάθειαν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ πιστόλιον, τὸ ἐπεθεώρησεν ἂν ἔχῃ καλῶς καὶ ἐφαρμόζων αὐτὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ πατριάρχου, εἶπε πρὸς αὐτὸν μὲ γλυκύτητα ὁ Πάτερ, δός μοι, σὲ παρακαλῶ τὴν εὐλογίαν σου. Ὁ πατριάρχης ἔπεσε γονυπετὴς καὶ μὲ τρεμούσας χεῖρας ἔδωκεν ἐκὼν ἀέκων τὴν εὐλογίαν του.»

Ὁ Θεόδωρος ἐν γένει ἦτο χαρακτήρως παραδοξωτάτου. Σήμερον ἥπιος καὶ εὐνοϊκὸς πρὸς τινά, αὔριον τὸν ἐφόνευεν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀφορμῆς. Ἐσυνείθιζε δὲ νὰ δικάζῃ

αὐτὸς τοὺς ὑπηκόους του καὶ τοῦτο ἔπραττεν, ἔχων ἐνθεν καὶ ἐνθεν αὐτοῦ λέοντας βρυχωμένους. Ὁ Δόκτωρ Blanc περιγράφει ἡμῖν αὐτὸν ὡς ἐξῆς ἐν τῷ ἡμερολογίῳ του. Ὁ Θεόδωρος εἶναι τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἐτῶν. Εἶναι ὁ μελαγχροώτερος τῶν ὑπηκόων του· ἔχει δὲ ὀφθαλμοὺς μέλανας καὶ κοίλους, ρίνα εὐθείαν, στόμα πλατὺ, χεῖλη λεπτά. Εἶναι καλῶς μεμορφωμένος καὶ ἐν γένει τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ ἐνέχουσι τι τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ὑπερήφανον, ἐμφαίνοντα θαυμάσιον ἱππότην, ἀπαράμιλλον τοξευτὴν καὶ ὠραιότατον πεζὸν ὀπλίτην. Ὅταν ᾖ εὐθυμος, αἱ γραμμαὶ καὶ ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου του εἶναι συμπαθητικωτάτη, τὸ μειδίαμα αὐτοῦ προσηνέστατον καὶ οἱ τρόποι του πλήρεις εὐγενείας ὄντως βασιλικῆς· ἀλλ' ὅταν ᾖ ὀργισμένος, ἡ ὄψις αὐτοῦ καθιστᾶται τρομακτικὴ, ἡ μελανὴ βαφή τοῦ προσώπου λαμβάνει πελιδνότητα πτώματος, οἱ ὀφθαλμοὶ του πληροῦνται αἵματος καὶ φαίνονται ἐκσφενδονίζοντες πῦρ, τὰ



Ὁ αὐτοκράτωρ Θεόδωρος ἐν τῷ στρατοπέδῳ του.